

Astăzi, Mieruri, 16 Iulie, 2025

Sf. Sfințit Mc. Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sf. Mc. Iulia

1 Corinteni 2

⁹ ci precum este scris: **Pe cele ce ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s'au suit, pe acelea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc.**

¹⁰ Nouă însă ni le-a dezvăluit Dumnezeu prin Duhul Său, fiindcă Duhul pe toate le cercetează, chiar și adâncurile lui Dumnezeu.

¹¹ Căci cine dintre oameni le știe pe cele ale omului, în afară de duhul omului, care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le-a cunoscut, în afară de Duhul lui Dumnezeu.

¹² Dar noi nu duhul lumii l-am primit, ci Duhul Cel de la Dumnezeu, ca să cunoaștem cele prin har dăruite nouă de Dumnezeu;

¹³ pe care le și grăim, nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, pe cele duhovnicești supunându-le spre judecată celor ce sunt duhovnicești¹.

¹Ultima frază, text dificil: dând lucrurile duhovnicești spre dezbateră oa-

¹⁴ Omul firesc însă nu primește pe cele ce sunt ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și el nu le poate înțelege, fiindcă ele se judecă duhovnicește;

¹⁵ cel duhovnicesc însă pe toate le judecă, dar el nu-i să fie judecat de nimeni;

¹⁶ **căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-L învețe pe El? Noi însă avem gândul² lui Hristos.**

1 Corinteni 3

¹ Și eu, fraților, n'am putut să vă vorbesc ca unor oameni duhovnicești, ci ca unora trupești, ca unor prunci întru Hristos.

² Cu lapte v'am hrănit, nu cu bucate, căci încă nu erați în stare; și

menilor duhovnicești. Alte traduceri: alăturând – asemănând, comparând – pe cele duhovnicești cu cele duhovnicești; lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești; exprimând realități – adevăruri – duhovnicești în termeni duhovnicești. Formularea de față, în acord cu contextul, e întregită și luminată de următoarele două versete.

²În sensul de: gândirea, mintea, inteligența, rațiunea.

nici chiar acum nu sunteți în stare, lui”.

³ fiindcă sunteți încă trupești. Atâta vreme cât între voi există invidie și ceartă și dezbinări, nu sunteți oare trupești, și nu după firea omenească vă purtați?

⁴ Când unul zice: Eu sunt al lui Pavel!, iar altul: Eu sunt al lui Apollo!, oare nu sunteți oameni trupești?

⁵ Ei bine, ce este Apollo? dar Pavel, ce este?: Slujitori prin care voi ați crezut, și după cum i-a dat fiecăruia Dumnezeu.

⁶ Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.

⁷ Așa că nici cel ce sădește e ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu, Cel ce face să crească.

⁸ Cel ce sădește și cel ce udă sunt una, dar fiecare-și va primi plata după osteneala sa.

Matei 13

³¹ O altă parabolă le-a pus înaintea, zicând: „Asemănatu-s’a împărăția cerurilor cu grăuntele de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa.

³² Acesta este mai mic decât toate semințele, dar când a crescut este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin păsările cerului și se sălășluiesc în ramurile

³³ Le-a spus o altă parabolă: „Asemănatu-s’a împărăția cerurilor cu aluatul pe care l-a luat o femeie și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s’a dospit toată”.

³⁴ Pe toate acestea le-a grăit Iisus mulțimilor în parabole, și fără parabole nimic nu le grăia,

³⁵ ca să se plinească ceea ce s’a spus prin profetul care zice: **În parabole îmi voi deschide gura, spune-voi pe cele ascunse de la ntemeierea lumii.**

³⁶ Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă; și ucenicii Lui s’au apropiat de El, zicând: „Lămurește-ne parabola neghinei din țarină”.³

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Împărăția se aseamă-
nă cu un grăun-
te de muștar și
cu drojdia. Micul
grăunte de muștar
crește și se face un
pom mare; drojdia
pătrunde întreg alua-
tul frământat și îl dospește. Aici
este închipuită, pe de o parte,
Biserica, ce era alcătuită la înce-
put doar din Apostoli dimpreună
cu alți câțiva oameni, iar apoi a
crescut și a devenit numeroasă,
pătrunzând întreaga omenire; iar
pe de alta, viața duhovnicească,
așa cum se înfiripă ea în om. Pri-
mul ei grăunte e hotărârea omului
de a se mântui plăcând lui Dum-
nezeu, după îndreptarul credinței
în Domnul Mântuitorul. Această
hotărâre, oricât ar fi de puternică,
seamănă cu un grăunte mic. La
început, ea cuprinde numai con-
știința și voința omului; pornind
de aici se dezvoltă mai apoi întreaga
lucrare a vieții duhovnicești. Ea
sporește în mișcări și în putere,
iar cu privire la suflet, începe să
pătrundă toate puterile acestuia –
mintea, voința, simțirea –, pe care
le umple, „dospindu-le” în duhul
său; pătrunde, de asemenea, în-
treaga alcătuire a firii omului – și
trupul, și sufletul, și duhul, în care

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.